

TREDJE VECKAN I FASTAN

MÅNDAG DEN 4 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

2 Kung 5:1-15

Naaman, den arameiske kungens härhövitsman, hade stort anseende hos sin herre och var högt aktad, ty genom honom hade Herren gett seger åt Aram. Och han var en tapper stridsman, men spetälsk. Nu hade araméerna, en gång då de drog ut på strövtåg, fört med sig som fånge ur Israels land en ung flicka, som kom i tjänst hos Naamans hustru. Denna sade till sin matmoder: »Ack att min herre vore hos profeten i Samaria, så skulle denne nog befria honom från hans spetälska!« Då gick hon iväg och berättade detta för sin herre och sade: »Så och så har flickan från Israels land sagt.« Kungen i Aram svarade: »Far dit, så skall jag sända brev till kungen i Israel.«

Så for han då och tog med sig tio talenter silver och sex tusen siklar guld, likaså tio högtidsdräkter. Och han överlämnade brevet till Israels kung, och i det stod det: »Nu, när detta brev kommer dig till handa, må du veta att jag har sänt till dig min tjänare Naaman, för att du må befria honom från hans spetälska.«

När Israels kung hade läst brevet, rev han sönder sina kläder och sade: »Är jag då Gud, så att jag skulle kunna döda och göra levande, eftersom denne sänder bud till mig att jag skall befria en man från hans spetälska? Märk nu och se hur han vill komma i tvist med mig.«

Men när gudsmannen Elisa hörde att Israels kung hade rivit sönder sina kläder, sände han bud till kungen och lät säga: »Varför har du rivit sönder dina kläder? Låt honom komma till mig, så skall han erfara att en profet finns i Israel.«

Så kom då Naaman med sina hästar och vagnar och stannade vid dörren till Elisas hus. Då sände Elisa ett bud ut till honom och lät säga: »Gå bort och bada dig sju gånger i Jordan, så skall ditt kött åter bli sig likt, och du skall bli ren.« Men Naaman blev vred och for sin väg, och han sade: »Jag tänkte att han skulle gå ut till mig och träda fram och åkalla Herrens, sin Guds, namn och föra sin hand fram och åter över stället och så ta bort spetälskan. Är inte Damaskus' floder, Abana och Parpar, bättre än alla vatten i Israel? Då kunde jag ju lika gärna bada mig i dem för att bli ren.« Så vände han om och for sin väg i vrede.

Men hans tjänare gick fram och talade till honom och sade: »Min fader, om profeten hade förelagt dig något svårt, skulle du då inte ha gjort det? Hur mycket mer nu, då han bara har sagt till dig: 'Bada dig, så blir du ren'!« Då for han ned och doppade sig i Jordan sju gånger, som gudsmannen hade sagt. Och hans kött blev då åter sig likt, friskt som en ung gosses kött, och han blev ren. Därefter återvände han till gudsmannen med hela sin skara och gick in och trädde fram för honom och sade: »Se, nu vet jag att ingen Gud finns på hela jorden utom i Israel.«

Responsoriepsalm

Ps 42:2-3; 43:3-4 (R. 3)

R. Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.

Som hjorten trängtar till vattenbäckar,
så trängtar min själ efter dig, o Gud.
Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.
När skall jag få träda fram inför Guds ansikte? R.

Sänd ditt ljus och din sanning, må de leda mig,
må de föra mig till ditt heliga berg och till din boning,
så att jag får gå in till Guds altare,
till Gud, som är min glädje och fröjd,
och tacka dig på harpa, Gud, min Gud. R.

Lovsång

Jfr Ps 130:5,7

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Min själ väntar efter Herren,
och jag hoppas på hans ord,
ty hos Herren finns nåd och frälsning.

Evangelium

Luk 4:24-30

När Jesus kom till Nasaret, sade han till folket i synagogan: »Sannerligen, ingen profet blir erkänd i sin hemstad. Jag försäkrar: det fanns många änkor i Israel på Elias tid, när himlen inte gav regn på tre och ett halvt år och det blev svår hungersnöd i hela landet. Ändå sändes Elia inte till någon av dem utan till en änka i Sarefat nära Sidon. Och det fanns många spetälska i Israel på profeten Elishas tid, och ändå blev ingen av dem botad, däremot syriern Naaman.« Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta, de sprang upp och drev honom ut ur staden och förde honom fram till branten av det berg som staden låg på för att stöta ner honom. Men han gick rakt igenom folkhopen och fortsatte sin väg.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

2 Kung 5:1-15a

Náaman, den arameiske kungens överbefälhavare, hade stort inflytande hos sin herre och var högt ansedd, eftersom det var genom honom som Herren hade gjort arameerna segerrika. Men han led av spetälska.

Under ett härjningståg hade arameerna tagit en liten flicka från Israel som fånge. Hon kom i tjänst hos Náamans hustru, och en dag sade hon till sin matmor: "Om min husbonde bara kunde komma till profeten i Samaria! Då skulle han bli botad från sin spetälska." Náaman gick till sin herre och berättade vad den israelitiska flickan hade sagt. "Far du dit", sade arameerkungen, "jag skall skicka med dig ett brev till Israels kung."

Náaman gav sig i väg och tog med tio talenter silver och 6 000 siklar guld och dessutom tio högtidsdräkter. Han överlämnade brevet till kungen av Israel, och där stod: "Med detta brev sänder jag min tjänare Náaman till dig, för att du skall bota honom från

hans spetälska." När kungen hade läst brevet rev han sönder sina kläder och ropade: "Är jag då en gud, med makt över liv och död, eftersom han skickar till mig en spetälsk och begär att jag skall bota honom? Ni märker hur han söker sak med mig."

Gudsmannen Elísha fick veta att Israels kung hade rivit sönder sina kläder, och han sände då bud och frågade kungen: "Varför river du sönder dina kläder? Låt mannen komma till mig, så skall han inse att det finns en profet i Israel." Och Náaman kom med sina hästar och vagnar och stannade vid Elíshas port.

Elísha skickade ut en man till honom med denna uppmaning: "Far ner till Jordan och bada sju gånger i floden, så skall din hud läkas och du bli renad." Men Náaman gick därifrån i vredesmod och sade: "Jag hade trott att han skulle komma ut själv och stå där och ropa till Herren, sin Gud, och föra handen fram och tillbaka över det sjuka stället och så bota min spetälska. Är inte Amana och Parpar, floderna i Damaskus, bättre än alla Israels vattendrag? Kunde jag inte lika väl bada där och bli renad?" Förbittrad vände han sig om och gick.

Men hans följeslagare kom fram och talade med honom. "Fader", sade de, "om det hade varit något svårt profeten begärt av dig, nog hade du gjort det då? Desto större anledning när han bara vill att du skall bada dig för att bli renad."

Náaman for då ner och doppade sig sju gånger i Jordan, som gudsmannen hade sagt. Då läktes hans hud och blev som ett barns, och han var ren. Han vände tillbaka till gudsmannen med hela sitt följe, gick fram till honom och sade: "Nu vet jag att det inte finns någon gud på hela jorden utom i Israel."

Responsoriepsalm

Ps 42:2-3; 43:3-4 (R. 42:3)

R. Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.

Som hjorten trängtar till vattenbäckar,
så trängtar min själ efter dig, o Gud.
Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.
När skall jag få träda fram inför Guds ansikte? R.
Sänd ditt ljus och din sanning, må de leda mig,
må de föra mig till ditt heliga berg och till din boning,
så att jag får gå in till Guds altare,
till Gud, som är min glädje och fröjd,
och tacka dig till harpa, Gud, min Gud. R.

Vers före evangeliet

Jfr Ps 130:5, 7

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Jag väntar efter Herren,
och jag hoppas på hans ord,
ty hos Herren finns nåd,
väldig är den frälsning som finns hos honom.

Evangelium

Luk 4:24-30

När Jesus kom till Nasaret, sade han till folket i synagogan: "Sannerligen, ingen profet blir erkänd i sin hemstad. Jag försäkrar: det fanns många änkor i Israel på Elias tid, när himlen inte gav regn på tre och ett halvt år och det blev svår hungersnöd i hela landet. Ändå sändes Elia inte till någon av dem utan till en änka i Sáfefat nära Sidon. Och det fanns många spetälska i Israel på profeten Elíshas tid, och ändå blev ingen av dem botad, däremot syriern Náaman."

Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta, de sprang upp och drev honom ut ur staden och förde honom fram till branten av det berg som staden låg på för att stöta ner honom. Men han gick rakt igenom folkhopen och fortsatte sin väg.

TISDAG DEN 5 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

Till Dan B:2, 11-20

Omvärvd av elden bad Asarja denna bön:

»För ditt namns skull, överge oss inte för alltid,
upphäv inte ditt förbund
och ta inte din barmhärtighet från oss,
för Abrahams skull, som du älskade,
för din tjänare Isaks skull
och för Israels, som var din helige.
Dem lovade du att ge ättlingar
lika talrika som himlens stjärnor
och sandkornen på havets strand.
Härskare, vi har blivit det minsta av alla folk;
i dag är vi för våra synders skull obetydligast på hela jorden.
I denna tid finns varken furste, profet eller ledare,
varken brännoffer eller slaktoffer, matoffer eller rökelse,
och ingen plats där vi kan offra inför dig och vinna nåd.
Men ta emot oss
när vi kommer med förkrossad själ och ödmjuk ande,
som om detta vore brännoffer av baggar och tjurar
och feta lamm i tiotusental.
Må detta bli vårt offer inför dig i dag,
och därtill en fullkomlig lydnad för dig,
ty den som litar till dig skall aldrig stå med skam.
Nu följer vi dig helhjärtat,
vi fruktar dig och söker oss till dig.
Låt inte skammen drabba oss,
utan visa din mildhet och din stora nåd
i allt vad du gör med oss.
Rädda oss, du som har gjort så underbara ting,
och vinn ära åt ditt namn, Herre.«

Responsoriepsalm

Ps 25:4–9 (R. 7a)

R. Herre, tänk på mig i din nåd.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd,
ty de är av evighet.
Tänk inte på mina överträdelser
och på min ungdoms synder.
Herre, tänk på mig i din nåd
för din godhets skull. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Lovsång

Jfr Joel 2:12–13

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Vänd om till mig av allt ert hjärta, säger Herren,
ty jag är nådig och barmhärtig.

Evangelium

Matt 18:21–35

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?» Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald. När de andra tjänarna såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne

till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

Till Dan B:2, 11-20

Omvärvd av elden bad Asárja denna bön:

"För ditt namns skull, överge oss inte för alltid,
upphäv inte ditt förbund
och ta inte din barmhärtighet från oss,
för Abrahams skull, som du älskade,
för din tjänare Isaks skull
och för Israels, som var din helige.
Dem lovade du att ge ättlingar
lika talrika som himlens stjärnor
och sandkornen på havets strand.
Härskare, vi har blivit det minsta av alla folk;
i dag är vi för våra synders skull obetydligast på hela jorden.
I denna tid finns varken furste, profet eller ledare,
varken brännoffer eller slaktoffer, matoffer eller rökelse,
och ingen plats där vi kan offra inför dig och vinna nåd.
Men ta emot oss när vi kommer
med förkrossad själ och ödmjuk ande,
som om detta vore brännoffer av baggar och tjurar
och feta lamm i tiotusental.
Må detta bli vårt offer inför dig i dag,
och därtill en fullkomlig lydnad för dig,
ty den som litar till dig skall aldrig stå med skam.
Nu följer vi dig helhjärtat,
vi fruktar dig och söker oss till dig.
Låt inte skammen drabba oss,
utan visa din mildhet och din stora nåd
i allt vad du gör med oss.
Rädda oss, du som har gjort så underbara ting,
och vinn ära åt ditt namn, Herre."

Responsoriepsalm

Ps 25:4-9 (R. 7a)

R. Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd.

Herre, visa mig dina vägar,
lär mig dina stigar.

Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud,
jag hoppas alltid på dig. R.

Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd,
ty de är av evighet.
Tänk inte på mina överträdelser
och på min ungdoms synder.
Herre, tänk på mig i din nåd,
för din godhets skull. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Vers före evangeliet

Jfr Joel 2:12-13

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Vänd om till mig av hela ert hjärta, säger Herren,
ty jag är nådig och barmhärtig.

Evangelium

Matt 18:21-35

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: "Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?" Jesus svarade: "Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld.

Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald.

När de andra tjänarna såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald.

Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder."

ONSDAG DEN 6 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

5 Mos 4:1, 5-9

Mose talade till folket och sade: »Och nu, Israel, hör de stadgar och förordningar som jag vill lära er, för att ni må göra efter dem, så att ni må leva och komma in i och ta i besittning det land som Herren, era fäders Gud, vill ge er. Se, jag har lärt er stadgar och förordningar, så som Herren, min Gud, har befallt mig, för att ni må göra efter dem i det land dit ni nu kommer, för att ta det i besittning. Ni skall hålla dem och göra efter dem, ty det skall tillräknas er som vishet och förstånd av andra folk. När de får höra alla dessa stadgar, skall de säga: »I sanning, ett vist och förståndigt folk är detta stora folk.«

Ty vilket annat stort folk finns, vars gudar är det så nära som Herren, vår Gud, är oss, så ofta vi åkallar honom? Och vilket annat stort folk finns, som har stadgar och förordningar så rättfärdiga som hela denna lag, vilken jag i dag förelägger er? Ta dig endast till vara och akta dig väl, så att du inte glömmer vad dina ögon såg och inte låter det vika från ditt hjärta i alla dina livsdagar, utan talar om det för dina barn och dina barnbarn.«

Responsoriepsalm

Ps 147:12-13, 15-16, 19-20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren.

Jerusalem, prisa Herren,

Sion, lova din Gud.

Han har gjort bommarna för dina portar fasta,

han har välsignat dina söner. R.

Han sänder ut sitt ord över jorden,

hans befallning skyndar iväg med hast.

Han låter snö falla som ull,

rimfrost strör han ut som aska. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,

för Israel sina stadgar och bud.

Så har han inte gjort för något främmande folk,

och hans bud, dem känner de inte. R.

Lovsång

Jfr Joh 6:63c, 68c

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Alla dina ord är ande och liv;
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Matt 5:17–19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Sannerligen, innan himlen och jorden förgår, skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

5 Mos 4:1, 5–9

Mose talade till folket. Han sade: "Och nu, Israel, hör de stadgar och föreskrifter som jag lär er för att ni skall lyda dem. Då får ni leva och komma till det land som Herren, era fäders Gud, vill ge er, och ni får ta det i besittning.

Jag lär er nu stadgar och föreskrifter, så som Herren, min Gud, har befallt mig, för att ni skall lyda dem i det land ni kommer till och tar i besittning. Ni skall följa dem och lyda dem för att andra folk skall se er vishet och insikt. När de hör alla dessa stadgar kommer de att säga: "Detta stora folk är verkligen ett vist och insiktsfullt folk!"

Vilket stort folk har gudar som är dem så nära som Herren, vår Gud, är oss nära varje gång vi åkallar honom? Och vilket stort folk äger stadgar och föreskrifter så rättfärdiga som denna lag som jag i dag förelägger er? Men akta dig mycket noga för att glömma vad du såg med egna ögon. Bevara det i minnet så länge du lever, och undervisa dina barn och barnbarn om det."

Responsoriepsalm

Ps 147:12–13, 15–16, 19–20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren.

Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud.

Han har gjort bommarna för dina portar fasta
och välsignat dina barn därinne. R.

Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast.

Han låter snö falla som ull,
rimfrost strör han ut som aska. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.
Så har han inte gjort för något annat folk,
hans bud, dem känner de inte. R.

Vers före evangeliet

Jfr Joh 6:63c, 68c

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Herre, alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Matt 5:17-19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: "Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla.

Sannerligen, innan himlen och jorden förgår, skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket."

TORSDAG DEN 7 MARS*Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:***Läsning**

Jer 7:23-28

Så säger Herren: »Hör min röst, så vill jag vara er Gud, och ni skall vara mitt folk. Och vandra i allt på den väg som jag befäller er, för att det må gå er väl.« Men de ville inte höra eller böja sitt öra till mig, utan vandrade efter sina egna rådslag, i sina onda hjärtans hårdhet, och vek tillbaka i stället för att gå framåt. Allt ifrån den dag då era fäder drog ut ur Egyptens land ända till nu har jag dag efter dag, titt och ofta, sänt till er alla mina tjänare profeterna. Men man ville inte höra mig eller böja sitt öra till mig. De var hårdnackade och gjorde ännu mer ont än deras fäder. Och om du än säger dem allt detta, så skall de dock inte höra dig. Och om du än ropar till dem, så skall de dock inte svara dig. Säg därför till dem: »Detta är det folk som inte vill höra Herrens, sin Guds, röst eller ta emot tuktan. Sanningen är försvunnen och utrotad ur deras mun.«

Responsoriepsalm

Ps 95:1-2, 6-9 (R. 7b)

R. Vi är får som står under hans vård.

Kom, låt oss höja glädjerop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,

vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som i Meriba,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

Lovsång

Jfr Joel 2:12–13

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Vänd om till mig av allt ert hjärta, säger Herren,
ty jag är nådig och barmhärtig.

Evangelium

Luk 11:14–23

Vid den tiden drev Jesus ut en demon som var stum. När demonen for ut, började den stumme tala, och folket häpnade. Men några sade: »Det är med demonernas furste Beelsebul som han driver ut demonerna.« Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen. Men han visste vad de hade i tankarna och sade: »Varje rike som råkar i strid med sig självt blir ödelagt, och hus faller över hus. Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beelsebul som jag driver ut demonerna. Men om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er. När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand, får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom, tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

Jer 7:23–28

Så säger Herren: Vad jag befälde dem var detta: Lyssna till mig, så skall jag vara er Gud och ni skall vara mitt folk. Vandra alltid den väg jag befäller er att vandra, så skall det gå er väl. Men de ville inte lyssna, inte höra på mig. Era fäder lydde sina onda och hårda hjärtan. Från den dag de lämnade Egypten ända till denna dag har de gått bakåt och inte framåt. Gång på gång sände jag mina tjänare profeterna till dem, men de ville inte lyssna till mig, inte höra på mig. De var styvackade och bar sig värre åt än sina fäder.

Du skall säga allt detta till dem, men de kommer inte att höra på dig; du skall ropa till dem, men de kommer inte att svara dig. Säg då till dem: Detta är det folk som inte vill lyssna till Herren, sin Gud, och inte ta varning. Sanningen har försvunnit, den hörs inte mer från deras mun.

Responsoriepsalm

Ps 95:1-2, 6-9 (R. 8)

R. När ni hör hans röst i dag, så förhärda inte era hjärtan.

Kom, låt oss höja glädjrop till Herren,
jubel till vår frälsnings klippa.
Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse
och höja jubel till honom med lovsång. R.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som vid Mériba,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

Vers före evangeliet

Jfr Joel 2:12-13

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Vänd om till mig av hela ert hjärta, säger Herren,
ty jag är nådig och barmhärtig.

Evangelium

Luk 11:14-23

Vid den tiden drev Jesus ut en demon som var stum. När demonen for ut, började den stumme tala, och folket häpnade. Men några sade: "Det är med demonernas furste Beélsebul som han driver ut demonerna."

Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen. Men han visste vad de hade i tankarna och sade: "Varje rike som råkar i strid med sig självt blir ödelagt, och hus faller över hus. Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beélsebul som jag driver ut demonerna. Men om jag driver ut demonerna med Beélsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er.

När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand, får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom, tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet.

Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar."

FREDAG DEN 8 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

Hos 14:2-10

Så säger Herren:

Vänd om, o Israel, till Herren, din Gud,
ty genom din missgärning har du kommit på fall.
Ta med er böneord, och vänd så åter till Herren.
Säg till honom: »Skaffa bort all missgärning,
och ta fram goda gåvor,
så vill vi bära fram till dig våra läppars offer,
som man offrar tjurar.
Hos Assur skall vi ej mer söka vår frälsning,
vi skall inte vidare stiga till häst.
Våra händers verk skall vi inte mer kalla för vår Gud.
Ty hos dig är det som den faderlöse får barmhärtighet.«
Ja, deras avfällighet vill jag hela,
jag vill bevisa dem kärlek av hjärtat,
ty min vrede har vänt sig ifrån dem.
Jag skall bli för Israel som dagg,
han skall blomstra som en lilja,
och som Libanons skog skall han skjuta rötter.
Rotskott skall utgå från honom,
han skall bli lik ett olivträd i fägring,
och doft skall han sprida som Libanon.
De som bor i hans skugga skall åter få odla säd
och skall grönska som vinträd.
Hans namn skall vara som Libanons vin.
Men vad har jag då mer
att skaffa med avgudarna, du Efraim!
Jag själv vill ju ge bönhörelse och se till honom.
Ja, lik en grönskande cypress vill jag bli,
hos mig skall finnas frukt att hämta för dig.
Den som är vis, han må ge akt på detta,
den som är förståndig, han må besinna detta.
Ty Herrens vägar är rätta,
och på dem vandrar de rättfärdiga,
men överträdarna kommer där på fall.

Responsoriepsalm

Ps 81:6c-11b, 14, 17 (R. jfr 11a, 9a)

R. Jag är Herren. Hör min röst.

Jag hör ett tal som är mig nytt:

»Jag lyfte bördan från hans skuldra,
hans händer blev fria från lastkorgen.
Jag räddade dig, när du ropade i nöden. R.

Jag svarade dig ur åskan,
jag prövade dig vid Meribas vatten.
Hör, mitt folk, och låt mig varna dig.
Israel, o att du ville höra mig! R.

Hos dig skall inte finnas någon annan gud,
du skall inte tillbe någon främmande gud.
Jag är Herren, din Gud,
som har fört dig upp ur Egypten. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,
om Israel ville vandra på mina vägar!
Jag skulle bispisa mitt folk med bästa vete,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig.« R.

Lovsång

Jfr Matt 4:17

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Omvänd er, säger Herren:
himmelriket är nära.

Evangelium

Mark 12:28b-34

Vid den tiden kom en av de skriftlärda fram till Jesus och frågade honom: »Vilket är det viktigaste budet av alla?» Jesus svarade: »Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte.« Den skriftlärde sade: »Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.« När Jesus hörde att mannen svarade klokt, sade han: »Du har inte långt till Guds rike.« Sedan vågade ingen fråga honom mera.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

Hos 14:2-10

Så säger Herren:
Vänd tillbaka, Israel, till Herren, din Gud,
du har kommit på fall genom din synd.

Kom med era ord
och vänd tillbaka till Herren,
säg till honom:
Förlåt all vår skuld, ta emot det goda,
vi skall infria våra löften.
Assyrien räddar oss inte,
vi skall inte stiga till häst,
inte längre säga "Vår Gud"
till ting vi själva har gjort.
Hos dig finner faderlösa barmhärtighet.
Jag skall bota dem från deras trolöshet,
jag skall älska dem av hjärtat,
min vrede har vänt sig från dem.
Jag skall bli som dagg för Israel,
och han skall blomstra som en lilja,
slå rot som en poppel
och skjuta nya skott.
Hans prakt skall vara som olivträdets,
hans doft som Libanons.
De skall åter få bo i hans skugga,
de skall frodas som en trädgård
och blomstra som en vinstock.
Han skall bli ryktbar som Libanons vin.
Vad har Efraim mer med avgudarna att skaffa?
Jag är den som ger svar och vakar över honom.
Jag är som en grönskande cypress.
Från mig får du din frukt.
Den som är vis skall förstå detta,
den som är förständig inser det.
Herrens vägar är de rätta,
och de rättfärdiga vandrar på dem,
men syndarna kommer på fall.

Responsoriepsalm

Ps 81:6c-11b, 14, 17 (R. jfr 11a, 9a)

R. Jag är Herren, din Gud. Hör min röst.

Jag hör ett tal som är mig nytt:
Jag lyfte bördan från hans skuldra,
hans händer blev fria från lastkorgen. R.

Jag räddade dig när du ropade i nöden,
jag svarade dig ur åskan,
jag prövade dig vid Mérivass vatten. R.

Hör, mitt folk, och låt mig varna dig.

Israel, o att du ville höra mig!
Hos dig skall inte finnas någon annan gud,
du skall inte tillbe någon främmande gud.
Jag är Herren, din Gud,
som har fört dig upp ur Egypten. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,
om Israel ville vandra på mina vägar!
Då skulle han bispisa sitt folk med bästa vete,
ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig. R.

Vers före evangeliet

Jfr Matt 4:17

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Omvänd er, säger Herren.
Himmelriket är nära.

Evangelium

Mark 12:28b-34

Vid den tiden kom en av de skriftlärda fram till Jesus och frågade honom: "Vilket är det viktigaste budet av alla?" Jesus svarade: "Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte."

Den skriftlärde sade: "Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer."

När Jesus hörde att mannen svarade klokt, sade han: "Du har inte långt till Guds rike." Sedan vågade ingen fråga honom mera.

LÖRDAG DEN 9 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

Hos 6:1-6

»Kom, låt oss vända om till Herren.
Ty han har sårat oss, han skall också hela oss.
Han har slagit oss, han skall också förbinda oss.
Han skall om två dagar åter göra oss friska,
ja, på tredje dagen skall han låta oss stå upp,
så att vi får leva inför honom.
Så låt oss lära känna Herren,
ja, låt oss sträva efter att lära känna honom.
Hans uppgång är så viss som morgonrodnadens,

och han skall komma över oss lik ett regn,
lik ett vårregn, som vattnar jorden.«

Vad skall jag ta mig till med dig, Efraim?
Vad skall jag ta mig till med dig, Juda?
Er kärlek är ju lik morgonskyn,
lik daggen, som tidigt försvinner.
Därför har jag delat ut mina hugg genom profeterna,
därför har jag dräpt dem genom min muns tal.
Så skall domen över dig stå fram i ljuset.
Ty jag har behag till kärlek och inte till offer,
och till Guds kunskap mer än till brännoffer.

Responsoriepsalm

Ps 51:3-4, 18-21ab (R. Hos 6:6)

R. Jag har behag till kärlek och inte till offer.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty du har inte behag till offer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, Gud, inte förakta. R.

Gör väl mot Sion i din nåd,
bygg upp Jerusalems murar.
Då skall du få rätta offer, som behagar dig,
brännoffer och heloffer. R.

Lovsång

Jfr Ps 95:8ab

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Luk 18:9-14

Vid den tiden riktade Jesus denna liknelse till några som litade på att de själva var rättfärdiga och som såg ner på alla andra: »Två män gick upp till templet för att be, den ene var farisé, den andre tullindrivare. Fariséen ställde sig och bad för sig själv:

‘Jag tackar dig, Gud, för att jag inte är som andra människor, tjuvar och bedragare och horkarlar, eller som tullindrivaren där. Jag fastar två gånger i veckan, jag lämnar tionde av allt jag köper.’ Men tullindrivaren stod avsides och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog med händerna mot bröstet och sade: ‘Gud, var nådig mot mig syndare.’ Jag säger er, det var han som gick hem rättfärdig, snarare än den andre. Ty den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

Hos 6:1-6

Kom, låt oss vända tillbaka till Herren!
Han rev, och han skall läka oss,
han slog, och han skall förbinda oss.
Han ger oss liv efter två dagar,
på den tredje reser han oss upp,
så att vi får leva inför honom.
Låt oss lära känna honom,
låt oss sträva efter kunskap om Herren.
Så visst som gryningen skall han träda fram,
han skall komma till oss som ett regn,
ett vårregn som vattnar jorden.
Vad skall jag göra med dig, Efraim?
Vad skall jag göra med dig, Juda?
Er kärlek är som morgondimman,
dagg som snabbt försvinner.
Därför har jag huggit ner dem genom profeterna,
dödat dem med mina ord.
Min dom bryter fram som ljuset.
Ty jag vill se kärlek, inte slaktoffer,
kunskap om Gud hellre än brännoffer.

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 51:3-4, 18-21ab (R. Hos 6:6; Matt 9:13)

R. Barmhärtighet vill jag se och inte offer.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
rena mig från min synd. R.

Ty du har inte behag till slaktoffer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.

Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, o Gud, inte förakta. R.

Gör väl mot Sion i din nåd,
bygg upp Jerusalems murar.
Då skall du få rätta offer som behagar dig,
brännoffer och heloffer. R.

Vers före evangeliet

Jfr Ps 95:8

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. När ni hör hans röst i dag,
så förhärda inte era hjärtan.

Evangelium

Luk 18:9-14

Vid den tiden riktade Jesus denna liknelse till några som litade på att de själva var rättfärdiga och som såg ner på alla andra:

”Två män gick upp till templet för att be, den ene var farisé, den and-re tullindrivare. Farisen ställde sig och bad för sig själv: ’Jag tackar dig, Gud, för att jag inte är som andra människor, tjuvar och bedragare och horkarlar, eller som tullindrivaren där. Jag fastar två gånger i veckan, jag lämnar tionde av allt jag köper.’ Men tullindrivaren stod avsides och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog med händerna mot bröstet och sade: ’Gud, var nådig mot mig syndare.’ Jag säger er, det var han som gick hem rättfärdig, snarare än den andre.

Ty den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.”

FJÄRDE SÖNDAGEN I FASTAN DEN 10 MARS

Första läsningen

2 Krön 36:14-16, 19-23

Alla de ledande bland prästerna och folket blev mer och mer trolösa och tog efter de avskyvärda brukena hos andra folk, och de orenade Herrens hus, som han hade helgat i Jerusalem. Gång på gång sände Herren, deras faders Gud, varningar till dem genom sina sändebud, eftersom han ville skona sitt folk och sin boning. Men de förolämpade Guds sändebud, föraktade hans ord och förhånade hans profeter, tills Herrens vrede mot sitt folk blev så stor att den inte längre kunde hejdas. Man brände ner Guds hus och rev ner Jerusalems stadsmur; alla dess borgar stacks i brand och alla dess dyrbarheter förstördes.

Den rest som undsluppit svärdet förde Nebukadnessar bort i fångenskap till Babylon. Där fick de vara slavar åt honom och hans efterträdare tills det persiska riket uppstod – för att Herrens ord genom Jeremia skulle uppfyllas – och tills

landet tagit igen sina uteblivna sabbater. Hela den tid landet låg öde hade det sabbat, tills sjuttio år hade gått.

Men under den persiske kungen Kyros första regeringsår ingav Herren – för att Herrens ord genom Jeremia skulle uppfyllas – Kyros tanken att sända ut en förordning, och han tillkännagav i hela sitt rike, både muntligt och skriftligt: »Så säger Kyros, konung av Persien: Alla jordens riken har Herren, himlens Gud, givit mig, och han har ålagt mig att bygga ett hus åt honom i Jerusalem i Juda. De av er som tillhör hans folk – må er Gud vara med er – skall bege sig till Guds hus.«

Responsoriepsalm

Ps 137:1-6

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 687. När den läses används följande text:

R. Herre, vår Gud, för oss tillbaka till dig.

Vid Babylons floder satt vi och grät,
när vi tänkte på Sion.
I pilträden som växte där
hade vi hängt våra lyror. R.

De som höll oss fångna bad oss att sjunga,
de som släpat bort oss bad om glada visor:
»Sjung för oss en sång från Sion!« R.

Men hur kunde vi sjunga Herrens sånger
i ett främmande land?
Om jag glömmer dig, Jerusalem,
må min högra hand förlamas. R.

Må min tunga fastna vid gommen
om jag inte tänker på dig,
om jag inte sätter Jerusalem
högre än all annan glädje. R.

Andra läsningen

Ef 2:4-10

Gud, som är rik på barmhärtighet, har älskat oss med så stor kärlek att fast vi var döda genom våra överträdelser har han gjort oss levande tillsammans med Kristus – av nåd är ni frälsta – och uppväckt oss med honom och gett oss en plats i himlen genom Kristus Jesus. Därmed ville han för kommande tider visa den överväldigande rika nåden i sin godhet mot oss genom Kristus Jesus. Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig. Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.

Lovsång

Jfr Joh 3:16

han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever. R.

Andra läsningen

Ef 5:8-14

En gång var ni mörker, men i Herren har ni nu blivit ljus. Lev som ljusets barn – ljuset bär frukt överallt där det finns godhet, rättfärdighet och sanning – och tänk på vad Herren vill ha. Ta inte del i mörkrets ofruktbara gärningar. Mer än så, avslöja dem – vad sådant folk har för sig i skymundan är en skam till och med att tala om. Men när alltsammans avslöjas av ljuset blir det synligt, för överallt där något blir synligt finns ljus. Därför heter det: »Vakna, du som sover, stå upp från de döda, och Kristus skall lysa över dig.«

Lovsång

Joh 8:12

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Joh 9:1-41

Vid den tiden, när Jesus kom gående, fick han se en man som hade varit blind från födelsen. Lärjungarna frågade honom: »Rabbi, vem har syndat, han själv eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?« Jesus svarade: »Varken han eller hans föräldrar har syndat, men Guds gärningar skulle uppenbaras på honom. Medan dagen varar måste vi göra hans gärningar som har sänt mig. Natten kommer, då ingen kan arbeta. Så länge jag är i världen är jag världens ljus.« Sedan spottade han på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon och sade:

»Gå och tvätta dig i Siloadammen.« (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende. Hans grannar och de som förut hade sett honom som tiggare sade: »Är det inte han som satt och tiggde?« Några sade: »Jo, det är han«, och andra: »Nej, men han är lik honom.« Själv sade han: »Det är jag.« Då frågade de: »Hur öppnades dina ögon?« Han svarade: »Han som heter Jesus gjorde en deg och strök den på mina ögon och sade åt mig att gå till Siloadammen och tvätta mig. Jag gick dit och tvättade mig, och sedan kunde jag se.« De frågade honom: »Var är han?« Han svarade: »Jag vet inte.«

De förde mannen som hade varit blind till fariseerna. Det var på en sabbatsdag som Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon. Nu frågade också fariseerna honom hur han hade fått sin syn. Han svarade: »Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu kan jag se.« Några fariseer sade: »Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten.« Men andra sade: »Hur skulle en syndare kunna göra sådana tecken?« De var alltså oeniga, och därför frågade de den blinde en gång till: »Vad tror du själv om honom, eftersom han öppnade dina ögon?« Han svarade: »Att han är en profet.«

Judarna trodde inte på att han hade varit blind och fått sin syn, så de kallade till sig den botade mannens föräldrar och frågade dem: »Är det här er son som ni säger var född blind? Hur kommer det sig att han kan se nu?« Föräldrarna svarade: »Vi vet att det här är vår son och att han föddes blind. Men hur han kan se nu vet vi inte. Och vem som har öppnat hans ögon, det vet vi heller inte. Fråga honom, han är gammal nog, han kan svara för sig själv.« Detta sade föräldrarna av rädsla för judarna. Redan då hade nämligen judarna kommit överens om att den som erkände Jesus som Messias skulle uteslutas ur synagogan. Det var därför som mannens föräldrar sade: »Han är gammal nog. Fråga honom själv.«

För andra gången kallade de alltså till sig mannen som hade varit blind och sade till honom: »Ge Gud äran. Vi vet att den här mannen är en syndare.« Han svarade: »Om han är en syndare vet jag inte. Men det vet jag, att jag som var blind nu kan se.« De frågade honom: »Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?« Han svarade: »Det har jag redan sagt er, men ni ville inte lyssna. Varför vill ni höra det igen? Kanske ni också tänker bli hans lärjungar?« Då snäste de av honom och sade: »Du är hans lärjunge, men vi är Moses lärjungar. Vi vet att Gud har talat till Mose, men varifrån den här mannen kommer, det vet vi inte.« Han svarade: »Ja, det är det märkliga, att ni inte vet varifrån han kommer, och ändå har han öppnat mina ögon. Vi vet att Gud inte lyssnar till syndare, men om någon fruktar Gud och gör hans vilja, då lyssnar han till honom. Aldrig förr har man hört att någon har öppnat ögonen på en som var född blind. Om den här mannen inte vore sänd av Gud hade han inte kunnat göra någonting.« Då sade de till honom: »Du föddes syndig alltigenom, och du skall undervisa oss!« Och de körde ut honom.

Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: »Tror du på Människosonen?« Han svarade: »Vem är han, herre? Jag vill tro på honom.« Jesus sade: »Du har sett honom. Det är han som talar med dig.« Då sade han: »Jag tror, herre« och föll ner för honom. Och Jesus sade: »Till en dom har jag kommit hit till världen, för att de som inte ser skall se och de som ser skall bli blinda.«

Några fariseer som var tillsammans med honom hörde detta och sade till honom: »Är kanske vi också blinda?« Jesus svarade: »Om ni vore blinda skulle ni vara utan synd. Men nu säger ni att ni ser. Er synd står kvar.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 9:1, 6–9, 13–17, 34–38

Vid den tiden, när Jesus kom gående, fick han se en man som hade varit blind från födelsen. Jesus spottade på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon och sade: »Gå och tvätta dig i Siloadammen.« (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende. Hans grannar och de som förut hade sett honom som tiggare sade: »Är det inte han som satt och tiggde?« Några sade: »Jo, det är han«, och andra: »Nej, men han är lik honom.« Självsade han: »Det är jag.«

De förde mannen som hade varit blind till fariseerna. Det var på en sabbatsdag som Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon. Nu frågade också fariseerna honom hur han hade fått sin syn. Han svarade: »Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu kan jag se.« Några fariseer sade: »Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten.« Men andra sade: »Hur skulle en syndare kunna göra sådana tecken?« De var alltså oeniga, och därför frågade de den blinde en gång till: »Vad tror du själv om honom, eftersom han öppnade dina ögon?« Han svarade: »Att han är en profet.« Då sade de till honom: »Du föddes syndig alltigenom, och du skall undervisa oss!« Och de körde ut honom.

Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: »Tror du på Människosonen?« Han svarade: »Vem är han, herre? Jag vill tro på honom.« Jesus sade: »Du har sett honom. Det är han som talar med dig.« Då sade han: »Jag tror, herre« och föll ner för honom.